

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W RZESZOWIE**

Al. Józefa Piłsudskiego 38, 35-001 Rzeszów

WOŚ.420.3.3.2024.NH.45

Rzeszów, dnia 29 maja 2025 r.

DECYZJA

o środowiskowych uwarunkowaniach

Działając na podstawie:

- art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572);
- art. 59 ust. 1 pkt 2, art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 73 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. k, art. 80, art. 82, art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.);
- art. 14 ust. 1 i art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1199);

po rozpatrzeniu wniosku z dnia 03 września 2024 r., znak: CJI-PP-WŚ.712.31.2024.1, Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A., reprezentowanych przez Pełnomocnika – Panią Dagmarę Sławińską-Nosek, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa stacji 400/110 kV Jarosław (Systemowa) z wprowadzeniem linii Rzeszów – Chmielnicka przełączonej na napięcie 400 kV” oraz niżej wymienionej dokumentacji:

1. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko – zespół autorski: Dagmara Sławińska-Nosek (kierująca zespołem autorów), Leszek Majgier, Natalia Kołodziejczyk, Krzysztof Guzik, Przemysław Kośła, Damian Garus, Damian Przepadło, Marc Rutkowski (styczeń 2025 r.) wraz z uzupełnieniem marzec 2025 r.),
2. Poświadczona przez właściwy Organ kopia mapy ewidencyjnej,
3. Mapa z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,

orzekam:

określam środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: „**Budowa stacji 400/110 kV Jarosław (Systemowa) z wprowadzeniem linii Rzeszów – Chmielnicka przełączonej na napięcie 400 kV**”, w wariantcie inwestorskim.

Inwestor: Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A., ul. Warszawska 165, 05-520 Konstancin - Jeziorna

I. Rodzaj przedsięwzięcia i miejsce jego realizacji:

Przedsięwzięcie będzie polegało na budowie stacji elektroenergetycznej 400/110 kV Jarosław (Systemowa) wraz z infrastrukturą towarzyszącą. W ramach budowy stacji konieczna jest budowa napowietrznych linii elektroenergetycznych tj. wprowadzeń liniowych 400 kV od nowej rozdzielni do linii Rzeszów – Chmielnicka przełączonej na napięcie 400 kV oraz budowa tzw. mostu szynowego do przyłączenia się do stacji nowych podmiotów wytwórczych (magazyny energii, farmy fotowoltaiczne PV, farmy wiatrowe). Stacja elektroenergetyczna

Jarosław (Systemowa) wraz z mostem szynowym zlokalizowana będzie w miejscowości Makowisko, gmina Jarosław, natomiast wprowadzenia linii Rzeszów - Chmielnicka będą zlokalizowane na terenie gminy Jarosław i Wiązownica.

II. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

1. Realizacja inwestycji nie będzie wiązała się z jakąkolwiek ingerencją w użytki ekologiczne „Moczar” i „Kręglak”, a w przypadku prowadzenia prac w ich pobliżu zostaną one czytelnie oznakowane na czas prac, aby nie doszło do nieumyślnego naruszenia ich granic.
2. Wycinka drzew i krzewów kolidujących z przedsięwzięciem prowadzona będzie poza sezonem lęgowym ptaków, tj. poza okresem od 1 marca do 31 sierpnia. W przypadku zaistnienia konieczności dokonania tych prac w ww. okresie lęgowym, możliwe jest ich wykonanie jedynie w przypadku potwierdzenia przez nadzór przyrodniczy (obserwacje te powinny się odbyć maksymalnie do 3 dni przed terminem realizacji wycinki), iż teren nie jest wykorzystywany przez ptaki jako miejsce gniazdowania, jak również iż wykonanie tych prac nie będzie stanowiło zagrożenia dla innych gniazdujących w sąsiedztwie ptaków. W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków ptaków, wycinkę należy wstrzymać do momentu opuszczenia terenu przez te gatunki lub do momentu uzyskania stosowanych zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków ptaków.
3. Wycinka drzew, w szczególności starych, dziuplastych, powinna zostać poprzedzona kontrolą specjalistów nadzoru przyrodniczego pod kątem występowania chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów (w tym porostów). Po przeprowadzeniu wycinki, ścięte pnie drzew dziuplastych muszą zostać ponownie poddane szczegółowym oględzinom i pozostać w miejscu ich ścięcia na 24 godziny, z uwagi na potencjalne kryjówki nietoperzy (działanie to umożliwi wylot nietoperzy w przypadku ich ewentualnej obecności). W razie stwierdzenia występowania na przewidzianych do wycinki drzewach chronionych gatunków, wycinkę należy wstrzymać do momentu opuszczenia drzew przez zwierzęta lub do momentu uzyskania stosowanych zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków.
4. Prace budowlane od słupa nr 2 do słupa nr 5 (sąsiedztwo gniazda orlika krzykliwego), należy prowadzić poza okresem od 15 marca do 31 sierpnia. Ponadto, w okresie od 1 lutego do 15 marca przed rozpoczęciem prac na tym odcinku należy potwierdzić brak obecności orlika krzykliwego przez specjalistę - ornitologa. W przypadku stwierdzenia bytności gatunku w tym okresie, należy wstrzymać prace na wskazanym odcinku linii. Dopuszczalne jest prowadzenie prac budowlano-montażowych w okresie od 1 czerwca do 31 sierpnia pod warunkiem stwierdzenia braku obecności orlika krzykliwego. Stwierdzenie braku zasiedlenia możliwe jest do końca kwietnia przez specjalistę ornitologa. W przypadku niestwierdzenia ptaków do tego czasu, uznać należy brak zasiedlenia.
5. Prace ziemne oraz inne prace związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w zasięgu rzutu pionowego koron drzew i krzewów nieprzeznaczonych do wycinki i co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu, należy wykonywać w sposób jak najmniej im szkodzący, tj. w szczególności:
 - a) pnie drzew zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi na czas budowy poprzez ich owinięcie matami wiklinowymi lub słomianymi (o wymiarach 1,7 x 1,5 m), a następnie ich oszalowanie deskami do wysokości 1,5 - 2 m (w zależności od wysokości drzewa);
 - b) grupy drzew/krzewów wygrodzić płotem o min. wysokości 1,5 m, w sposób uniemożliwiający uszkodzenie pni; powierzchnia rozstawienia ogrodzenia powinna odpowiadać obszarowi wyznaczonemu przez rzuty koron powiększonemu o bufor w wielkości 1-2 m;
 - c) wykopy wykonywane w strefie korzeniowej drzew przeprowadzać ręcznie lub niewielkimi koparkami;

- d) przycinanie korzeni należy prowadzić ostrymi narzędziami tnącymi, niedopuszczalne jest rwanie i miażdżenie systemów korzeniowych; nie należy uszkadzać korzeni szkieletowych, odpowiedzialnych za statykę drzewa;
 - e) w przypadku uszkodzenia korzeni, gałęzi lub pni należy podjąć działania ochronne: uszkodzone korzenie należy przyciąć pod kątem prostym, dokonując cięcia tam, gdzie zaczyna się żywy korzeń; pielęgnować należy wyłącznie rany świeże; w przypadku ran stycznych pielęgnacja sprowadza się wyłącznie do wyrównania brzegu rany ostrym narzędziem (należy przy tym uważać, aby nadmiernie nie poszerzać i nie pogłębiać rany), w przypadku ran poprzecznych – gałąź należy przyciąć „na obrączkę”; dopuszczalnym nietoksycznym środkiem, którym można zabezpieczyć odkrytą miazgę przed wyschnięciem, jest preparat pełniący funkcję tzw. sztucznej kory (pokrywa się nim wyłącznie brzeg rany stycznej/poprzecznej); glebę w najbliższym otoczeniu uszkodzonych korzeni zastąpić w bardziej zasobną w składniki odżywcze;
 - f) pozostawianie korzeni odsłoniętych nie powinno trwać dłużej niż 2 godziny; wyjątek stanowi pozostawianie korzeni w słońcu trwające nie dłużej niż 1 godzinę i na powietrzu w dni wilgotne nie dłużej niż 8 godzin; do zabezpieczenia korzeni przed wysychaniem należy użyć np. wilgotnego torfu, mat lub tkanin jutowych, które należy regularnie zwilżać wodą; podobnie w okresie zimowym należy zabezpieczać odsłonięte korzenie przed przemarzaniem za pomocą np. mat, koców lub warstwy torfu oszalowanego deskami;
 - g) nie lokalizować baz materiałowo-sprzętowych (magazyny, składy, bazy transportowe), urobku z wykopów i odpadów powstających podczas prowadzenia prac budowlanych w zasięgu rzutu pionowego koron drzew i co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu; szczególnie należy unikać magazynowania w pobliżu drzew cementu, wapna i gruzu;
 - h) nie obsypywać ziemią pni drzew powyżej wysokości 0,2 m ponad pierwotny poziom terenu i krzewów powyżej wysokości 0,1 m ponad pierwotny poziom terenu;
 - i) w przypadku konieczności obniżenia poziomu gruntu, pozostawić teren wokół drzew i krzewów w zasięgu wyznaczonym przez obrys korony na wzmocnionych konstrukcyjnie wzniesieniach.
6. Prace przygotowawcze obejmujące usunięcie roślinności zielnej i zdjęcie wierzchniej warstwy gleby, należy przeprowadzić poza sezonem lęgowym ptaków i okresem rozrodu płazów, tj. poza okresem 1 marca – 31 sierpnia. Dopuszczalne jest rozpoczęcie tych prac w ww. terminie pod warunkiem przeprowadzenia tej czynności po sprawdzeniu przez nadzór przyrodniczy, czy teren objęty pracami nie stanowi miejsca lęgu, rozrodu lub schronienia chronionych gatunków zwierząt. Sprawdzenie to powinno się odbyć maksymalnie do 3 dni przed terminem realizacji prac przygotowawczych. W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków zwierząt prace należy wstrzymać do momentu opuszczenia terenu przez te gatunki (np. do zakończenia lęgów, wyprowadzenia młodych) lub do momentu uzyskania stosowanych zezwoleń na odstąpienie od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków zwierząt. Prace związane z od humusowaniem będą prowadzone od środka ku brzegom terenu, zajętego do realizacji przedmiotowych prac, aby umożliwić zwierzętom bezpieczne opuszczenie terenu prowadzonych prac ziemnych.
7. Przed przystąpieniem do prac ziemnych należy zdjąć i zabezpieczyć wierzchnią warstwę gleby (humus), a po zakończeniu prac budowlanych wykorzystać ją do ukształtowania powierzchni terenu. W trakcie robót budowlanych humus będzie selektywnie składowany i zabezpieczony przed działaniem czynników atmosferycznych.
8. Przed rozpoczęciem robót budowlanych, w obszarze realizacji prac zidentyfikowane będą chronione siedliska przyrodnicze, siedliska chronionych gatunków roślin, grzybów i miejsca rozrodu zwierząt oraz inne wartościowe przyrodniczo miejsca. Mając na uwadze ochronę przed potencjalnym ich zniszczeniem oznakowane zostaną wszystkie ww. miejsca, które znajdują się w zasięgu prac i ich sąsiedztwie, np. przy trasach przejazdu, w obszarze lokalizacji maszyn służących rozwieszaniu przewodów (poza tymi fragmentami, które znajdują się w granicach trwałego i czasowego przekształcenia terenu przy słupach). Po zakończeniu prac oznakowanie zostanie zdemonstrowane. Przenoszenie stwierdzonych chronionych gatunków, bądź ewentualne zniszczenie (osobników/stanowisk) możliwe jest

po wcześniejszym uzyskaniu zezwolenia na odstępstwa od zakazów w stosunku do gatunków zwierząt, roślin lub grzybów objętych ochroną gatunkową.

9. Mając na uwadze realizację prac w pobliżu licznych cieków wodnych i zastoisk wodnych, stanowiących siedliska płazów, w przypadku zaistnienia możliwości ich wkraczania na plac robót oraz drogi dojazdowe (zwłaszcza okres migracji), stosować w czasie realizacji inwestycji płotki herpetologiczne, które zapobiegą wkraczaniu drobnej fauny, zwłaszcza płazów. Zastosowane zostanie ogrodzenie utrzymywane w szczelności z gruntem i w miejscach połączeń, o maksymalnej szerokości oczek wynoszącej 5 mm, o wysokości nadziemnej 50 cm, wkopane w grunt na głębokość min. 10 cm. Górna krawędź powinna być odcięta na zewnątrz tworząc daszek o długości min. 5 cm bez ostrych zakończeń, a skrajne odcinki wyprofilowane zostaną w kształt litery U. Ogrodzenia będą regularnie sprawdzane pod kątem uszkodzeń, szczelności. Wszystkie wykryte usterki w ogrodzeniu będą bezzwłocznie usuwane.
10. Odcinki stosowania tymczasowych wygrodzeń herpetologicznych oraz termin stosowania tych wygrodzeń wskaże nadzór przyrodniczy. Montaż ogrodzeń przeprowadzony zostanie przy udziale nadzoru przyrodniczego.
11. Znajdujące się na terenie budowy wykopy (w tym liniowe) i inne potencjalne pułapki ekologiczne, do których mogą wpadać małe zwierzęta należy zabezpieczyć w taki sposób, aby uniemożliwić zwierzętom dostanie się do nich (np. poprzez stosowanie szczelnych przykryć, wygrodzeń z siatek lub folii) lub też zastosować rozwiązania umożliwiające samodzielne wydostanie się z nich (np. pochylanie, pozostawianie wypłaszczenia jednej ze ścian). Miejsca takie powinny być systematycznie kontrolowane, a ewentualnie znajdujące się w „pułapkach” płazy i inne zwierzęta niezwłocznie uwalniane i przenoszone w odpowiednie danemu gatunkowi siedliska. W celu ograniczenia śmiertelności osobników płazów i innych małych zwierząt należy unikać długotrwałej ekspozycji wykopów.
12. Przed likwidacją (zasypaniem, zalaniem) wykopów/fundamentów należy sprawdzić dno i ściany pod kątem obecności w nich zwierząt. W razie ich stwierdzenia należy je przenosić w bezpieczne miejsce zlokalizowane poza terenem prowadzenia prac budowlanych.
13. Należy unikać powstawania w wyniku prac wszelkiego rodzaju „oczek wodnych”, a szczególnie w okresie rozrodczym płazów. W przypadku stwierdzenia takich zastoisk nadzór przyrodniczy przed ich zasypaniem przeprowadzi ich kontrolę pod kątem ich zasiedlenia.
14. Po zakończeniu realizacji wykonane tymczasowe drogi dojazdowe zostaną zdemontowane, a teren na którym były zlokalizowane zostanie przywrócony do stanu pierwotnego.
15. Baza maszynowo-sprzętowa na potrzeby budowy stacji elektroenergetycznej 400/110 kV Jarosław (Systemowa), wyprowadzeń linowych oraz mostu szynowego zorganizowana zostanie na terenie przewidzianym pod budowę stacji. Po zakończeniu prac teren zajęty pod ww. bazę zostanie uporządkowany.
16. Podłoże zaplecza budowy, w tym miejsca tankowania pojazdów i sprzętu budowlanego, bazy maszynowo - sprzętowej oraz miejsca magazynowania materiałów i odpadów wyłożyć szczelnymi płytami betonowymi lub matami zabezpieczającymi środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem substancjami niebezpiecznymi, w tym ropopochodnymi.
17. W celu unieszkodliwienia ewentualnych wycieków plac budowy wyposażać w sorbenty do strącania substancji niebezpiecznych dla środowiska. Ponadto pojazdy i maszyny wyposażać w sorbenty do usuwania substancji niebezpiecznych dla środowiska w przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnej.
18. W przypadku konieczności przebudowy urządzeń melioracji wodnych, Inwestor jest zobowiązany dokonać jej przebudowy przed rozpoczęciem przedsięwzięcia w sposób zapewniający zachowanie sprawności użytkowej całej sieci melioracyjnej. Przebudowę lub częściową likwidację sieci drenarskiej należy wykonać w sposób zapewniający zachowanie sprawności użytkowej urządzeń melioracji wodnych oraz zachowanie niezakłóconych stosunków wodnych na działkach przyległych. Zobowiązuje się Inwestora również do przebudowania ww. urządzeń w przypadku ich uszkodzenia celem zapewnienia swobodnego przepływu wód w sieci drenarskiej.

19. W przypadku konieczności funkcjonowania w terenie otwartego wykopu w czasie dłuższym niż miesiąc, spadki w sąsiedztwie wykopu należy ukształtować w sposób umożliwiający odpływ wody opadowej, co ograniczy zbieranie się wody w wykopie w trakcie gwałtownych ulew. Masy ziemne pochodzące z wykopów pod fundamenty słupów przechowywać w obrębie prowadzonych prac, tj. w granicach pasa technologicznego.
20. W sąsiedztwie inwestycji zamontować dwie czatownie w postaci pionowego słupka z poprzeczką. Miejsca montażu czatowni zostaną określone przez nadzór przyrodniczy.
21. Do zakresu działań nadzoru przyrodniczego należeć będzie w szczególności:
 - a) szkolenie dla pracowników nadzorujących budowę,
 - b) nadzorowanie wykonywania niezbędnych działań zabezpieczających,
 - c) nadzór nad uprzedzającymi przedsięwzięciami pracami przygotowawczymi, jak wycinka drzew i krzewów, zdejmowanie humusu, lokalizacja zaplecza budowy, prace odwodnieniowe itp.,
 - d) przed rozpoczęciem robót budowlanych, w tzw. obszarze realizacji prac, zidentyfikowanie i oznakowanie chronionych siedlisk przyrodniczych, siedlisk chronionych gatunków roślin, grzybów i miejsc rozrodu zwierząt oraz innych wartościowych przyrodniczo miejsc (poza tymi fragmentami, które znajdują się w granicach trwałego i czasowego przekształcenia terenu przy słupach),
 - e) określenie odcinków i terminu stosowania tymczasowych wygradzeń ochronnych dla płazów, gadów i małych ssaków oraz nadzór nad ich montażem i funkcjonowaniem;
 - f) w przypadku prac związanych z ingerencją w koryta cieków i rowów monitorowanie wystąpienia stopnia zmętnienia wody na skutek prowadzenia prac budowlanych i podejmowanie reakcji przy wystąpieniu tego typu zdarzeń celem ograniczenia wpływu,
 - g) uzyskiwanie wszelkich zgód od właściwych organów na zniszczenie chronionych siedlisk, stanowisk czy też gatunków chronionych, itp.,
 - h) nadzór nad wprowadzeniem działań minimalizujących w trakcie budowy przedsięwzięcia,
 - i) wykonywanie dodatkowych zadań w zależności od potrzeb i sytuacji na danym etapie realizacji przedsięwzięcia w celu ograniczenia do minimum jego negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze,
 - j) kontrola poprawności zabezpieczenia linii za pomocą znaczników ostrzegawczych na etapie budowy,
 - k) monitoring bieżących skutków realizacji przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze.
22. W skład nadzoru przyrodniczego wschodzić będą specjaliści z zakresu ornitologii, herpetologii, botaniki i chiropterologii.
23. Trwałość znakowania linii będzie sprawdzana w ciągu 10 lat od oddania przedsięwzięcia do eksploatacji corocznie w ramach oględzin dokonywanych raz w roku oraz przeglądu eksploatacyjnego prowadzonego raz na 5 lat.

III. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym:

1. Uwzględnić zalecenia wynikające z punktu I i II niniejszej decyzji.
2. Słupy sieci napowietrznej zostaną zlokalizowane w odległości co najmniej 15 m licząc od górnych krawędzi skarp brzegowych cieków naturalnych: Dopływ spod Bobrowki, Wyrwa i Dopływ spod Zapłowa.
3. Na odcinku wprowadzeń linii od słupa nr 2 do nr 12 zastosowane zostanie znakowanie na wszystkich czterech przewodach odgromowych w formie spiral o długości maksymalnie zbliżonej do 100 cm i średnicy zbliżonej do 35 cm, wykonanych w kolorze zapewniającym dobrą dostrzegalność przez ptaki (np. żółtym, pomarańczowym lub czerwonym), w zagęszczeniu co 100 m (co 100 m na równoległych przewodach odgromowych z przesunięciem co 50 m, przy czym w przypadku przewodów wewnętrznych przesunięcie wynosić będzie co 25 m). W przypadku konieczności znakowania lotniczego, zamiast spiral mogą być zastosowane kule ostrzegawcze.
4. Minimalna odległość planowanego ogrodzenia terenu stacji elektroenergetycznej od linii lasu, w wariantie realizacyjnym wynosić będzie ok. 17 m.

IV. Nakładam obowiązek monitoringu środowiska

1. Należy przeprowadzić monitoring porealizacyjny przez okres 3 lat od wybudowania inwestycji obejmujący:
 - monitoring zasiedlenia zinwentaryzowanych 3 gniazd orlika krzykliwego oraz w zakresie wykorzystania dotychczasowych oraz alternatywnych żerowisk w okresie od 1 marca do 30 września, zwróć także uwagę na sukces lęgowy tego gatunku, zwłaszcza w przypadku podlotów, dla których elementy inwestycji mogą stanowić zagrożenie;
 - awifaunę przelotną – monitoring prowadzić w miesiącach luty-czerwiec oraz sierpień-listopad;
 - ocenę śmiertelności awifauny w wyniku kolizji z elementami przedmiotowej inwestycji, ze szczególnym uwzględnieniem okresu lęgowego, dyspersji polęgowej i migracji.

Metodyka ww. monitoringu powinna być opracowana na podstawie metod stosowanych w nauce i z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań przyrodniczych; w przypadku oceny wykorzystania badanego terenu przez ptaki w poszczególnych okresach fenologicznych należy uwzględnić, celem zachowania porównywalności danych, metodykę stosowaną w trakcie inwentaryzacji przyrodniczej wykonanej na potrzeby sporządzenia Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla przedmiotowego zadania.

Po każdym okresie monitoringu, do 31 stycznia następnego roku, należy przekazać do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie raport z prowadzonego monitoringu porealizacyjnego zawierający informacje nt. przyjętej metodyki prowadzonych kontroli terenowych wraz ze stosownym jej uzasadnieniem oraz uzyskanych wyników (z wyszczególnieniem terenu inwestycyjnego). Do ww. raportu należy dołączyć stosowną dokumentację fotograficzną. Należy przedstawić analizy pokazujące skutki przyrodnicze w związku z realizacją przedmiotowej inwestycji wraz ze wskazaniem potrzeby wprowadzenia ewentualnych dodatkowych działań ochronnych wraz z opisem sposobu i terminu ich wykonania.

V. Nie stwierdzam konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

VI. Nie stwierdzam konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

UZASADNIENIE

Do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie wpłynął wniosek z dnia 03 września 2024 r., znak: CJI-PP-WŚ.712.31.2024.1, Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A., reprezentowanych przez Pełnomocnika – Panią Dagmarę Sławińską-Nosek, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa stacji 400/110 kV Jarosław (Systemowa) z wprowadzeniem linii Rzeszów – Chmielnicka przełączonej na napięcie 400 kV”.

Do wniosku dołączono wymagane prawem dokumenty, m. in.: Kartę informacyjną przedsięwzięcia.

Informacja o złożonym wniosku została umieszczona w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, pod numerem 1274/2024.

Planowane przedsięwzięcie zalicza się do grupy przedsięwzięć, dla których przeprowadzenie procedury oceny oddziaływania na środowisko może być wymagane, na podstawie art. 63 ust. 1 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 73 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z:

- § 3 ust. 1 pkt 7 („napowietrzne linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110kV inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 6”),
- § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b („zabudowa przemysłowa lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a”),
- § 3 ust. 1 pkt 88 lit. a i e („zmianę lasu, innego gruntu o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha pokrytego roślinnością leśną - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub nieużytku na użytek rolny lub wyłesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu: a) jeżeli dotyczy lasów łęgowych, olsów lub lasów na siedliskach bagiennych” i „e) o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha, inne niż wymienione w lit. a-d”),
- § 3 ust. 2 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 89 lit. d (polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 3 ust. 1 pkt 89 lit. d „gospodarowanie wodą w rolnictwie polegające na: d) melioracji na obszarze nie mniejszym niż 5 ha innej niż wymieniona w lit. a-c”),
- § 3 ust. 2 pkt 1 w związku z § 2 ust. 1 pkt 6 (polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 pkt. 6 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1)

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.), realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, na podstawie art. 75 ust. 1, lit. k ww. ustawy jest organem właściwym do wydania żądanej decyzji, gdyż przedsięwzięcie jest strategiczną inwestycją w zakresie sieci przesyłowej oraz inwestycji towarzyszącej realizowanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1199), ujętą w załączniku do ww. ustawy jako punkt I. 76) Budowa linii 400 kV Jarosław - nacięcie linii 400 kV Rzeszów – Chmielnicka.

Liczba stron postępowania w niniejszej sprawie przekracza 10, stąd zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, do doręczeń korespondencji zastosowano przepisy art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, obwieszczeniem z dnia 09 września 2024 r., znak: WOOŚ.420.3.3.2024.NH.3, powiadomił strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego, zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego.

Stosownie do art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, pismem z dnia 09 września 2024 r. znak: WOOŚ.420.3.3.2024.NH.5, tut. Organ, zawiadomił Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o przedmiotowym wniosku.

W ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 i 4 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, pismami z dnia 16 września 2024 r., znak: WOOŚ.420.3.3.2024.NH.7 i WOOŚ.420.3.3.2024.NH.8 zwrócił się odpowiednio do Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego i Dyrektora Zarządu Zlewni w Przemyślu, z prośbą o wydanie opinii dotyczących potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Przemyślu, w opinii z dnia 03 października 2024 r., znak: RP.ZZŚ.4901.126.2024, stwierdził brak obowiązku przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko, o ile spełniony będzie określony przez niego warunek.

Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, w opinii z dnia

11 października 2024 r., znak: SNZ.9020.4.9.2024.RD, stwierdził brak obowiązku przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko.

Tut. Organ, po uwzględnieniu zapisów art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, z uwagi na jego lokalizację i oddziaływania związane z etapem realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia uznał, że niezbędnym jest przeprowadzenie oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko i istnieje konieczność sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Dlatego też wydał postanowienie z dnia 18 października 2024 r., znak: WOOS.420.3.3.2024.NH.13, stwierdzając w nim obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko i określając zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Informacja o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia została umieszczona w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie pod nr 1509/2024.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie postanowieniem z dnia 02 grudnia 2024 r., znak: WOOS.420.3.3.2024.NH.16, zawiesił postępowanie w sprawie wydania przedmiotowej decyzji do czasu przedłożenia Raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

W dniu 03 lutego 2025 r. Pełnomocnik Inwestor przedłożył Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Rzeszowie Raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, uzupełniony w dniu 14 lutego 2025 r.

Informacja o złożonym Raporcie o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, została umieszczona w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie pod nr 182/2025.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie postanowieniem z dnia 06 lutego 2025 r., znak: WOOS.420.3.3.2024.NH.20, podjął zawieszone postępowanie w sprawie wydania przedmiotowej decyzji.

Pismem z dnia 25 lutego 2025 r., znak: WOOS.420.3.3.2024.NH.26, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie zobowiązał pełnomocnika Inwestora do uzupełnienia Raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Stosowne uzupełnienie Raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko zostało przedłożone do tut. Organu w dniu 17 marca 2025 r.

W toku postępowania, w dniach od 25 marca 2025 r. do 23 kwietnia 2025 r., zapewniono udział społeczeństwa w postępowaniu, zgodnie z art. 79 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Obwieszczeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 20 marca 2025 r., znak: WOOS.420.3.3.2024.NH.34 podano do publicznej wiadomości informacje m.in. o przedłożonym wniosku i Raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z informacją o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wszczęciu postępowania, przedmiocie decyzji, która ma być wydana, organie właściwym do wydania decyzji oraz możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy i miejscu wyłożenia jej do wglądu, możliwości i terminie składania uwag, z zachowaniem 30-dniowego terminu ich składania i organie właściwym do ich rozpatrzenia. Zostało ono zamieszczone na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Rzeszowie oraz tablicy ogłoszeń i stronie internetowej Urzędu Gminy Jarosław i Urzędu Gminy Wiązownica.

Podczas prowadzonego udziału społeczeństwa, do tut. Urzędu nie wpłynęły żadne wnioski lub zastrzeżenia.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polegało będzie na budowie stacji elektroenergetycznej 400/110 kV Jarosław (Systemowa) (dalej: SE JRS) wraz z wprowadzeniem linii Rzeszów – Chmielnicka przełączonej na napięcie 400 kV oraz budowie linii 400 kV służącej do

przyłączenia do systemu przesyłowego elektroenergetycznego podmiotów przyłączanych (dalej: most szynowy).

W zakresie realizacji przedmiotowego zadania inwestycyjnego, planuje się budowę wprowadzeń liniowych 400 kV od istniejącego słupa nr 203 linii 400 kV Rzeszów - Chmielnicka do SE Jarosław (Systemowa). Istniejąca relacja linii 400 kV Rzeszów-Chmielnicka zostanie rozłączona na wysokości słupa nr 203 i połączona z planowanym połączeniem liniowym 400 kV, tworząc nowe relacje linii 400 kV:

1. Rzeszów – Jarosław (Systemowa) – w skrócie RZE-JRS,
2. Jarosław (Systemowa) – Chmielnicka w skrócie JRS-UKHME (obecnie CHA).

Zakres prac budowlano-montażowych obejmował będzie m.in.:

- budowę tymczasowych dróg dojazdowych i placów manewrowych niezbędnych do budowy linii,
- wycinkę drzew i krzewów,
- budowę fundamentów pod słupy wraz z zabezpieczeniem antykorozyjnym,
- wykonanie uziemień słupów,
- dostawę i montaż słupów,
- dostawę i montaż izolacji, osprzętu i przewodów oraz wykonanie naciągów przewodów fazowych,
- dostawę i montaż przewodów odgromowych,
- zabezpieczenie antykorozyjne słupów,
- wykonanie oznakowania linii,
- budowę rozdzielni 400 kV oraz 110 kV,
- budowę budynków stacyjnych,
- przebudowę istniejącego systemu melioracji rolniczej oraz budowę rowu opaskowego,
- budowę stanowisk autotransformatorowych i dławika,
- budowę niezbędnej infrastruktury stacyjnej, jak drogi technologiczne, instalacje sanitarne, instalacje elektryczne, ogrodzenia, wjazdy z drogi gminnej,
- wprowadzenie linii 400 kV do SE JRS,
- budowę mostu szynowego służącego do przyłączenia nowych podmiotów wytwórczych do SE JRS.

SE JRS wraz z mostem szynowym zlokalizowana będzie w miejscowości Makowisko, gminie Jarosław, powiecie jarosławskim, województwie podkarpackim. Natomiast wprowadzenia linii Rzeszów - Chmielnicka będą zlokalizowane na terenie gminy Jarosław i Wiązownica, powiat jarosławski, województwo podkarpackie.

Stacja elektroenergetyczna zajmować będzie powierzchnię ok. 22 ha, natomiast wprowadzenia liniowe i most szynowy w obrębie pasa technologicznego powierzchnię ok. 76 ha.

W ramach realizacji wprowadzeń liniowych zostaną wybudowane następujące odcinki linii 400 kV:

1. Linia 400 kV Rzeszów – Jarosław (Systemowa):
 - odcinek jednotorowy pomiędzy słupami nr 15 – nr 12 o długości ok. 625 m,
 - odcinek dwutorowy pomiędzy słupem nr 12 – bramka liniowa na stacji Jarosław (Systemowa) o długości ok. 3615 m.
2. Linia 400 kV Chmielnicka – Jarosław (Systemowa):
 - odcinek jednotorowy pomiędzy słupami nr 15 – nr 12 o długości ok. 580 m,
 - odcinek dwutorowy pomiędzy słupem nr 12 – bramka liniowa na SE JRS o długości ok. 3700 m.

Dwa z czterech projektowanych torów wprowadzeń liniowych przewiduje się jako rezerwowe. Tory rezerwowe są wewnętrznymi torami obu ww. linii.

Projektowany most szynowy zostanie wybudowany na odcinku ok. 400 m na przedpolu SE JRS. Most szynowy składał się będzie ze słupa krańcowego w pobliżu bramki stacyjnej, 3 słupów kablowo – napowietrznych, przewodów fazowych i odgromowych łączących bramkę

liniową z poszczególnymi słupami, łańcuchów izolatorowych oraz stosownego osprzętu liniowego.

Montaż konstrukcji słupów będzie odbywał się głównie metodami wysokościowymi na dwa sposoby, z wykorzystaniem dźwigu oraz na stanowiskach gdzie konieczne będzie oszczędne gospodarowanie gruntem przy pomocy wysięgnika zamontowanego bezpośrednio na stawianym słupie. Metoda montażu wysokościowego żurawiem stosowana jest wyłącznie tam, gdzie możliwy jest dobór odpowiednio dużego żurawia i jego dojazd do stanowiska. Metoda montażu wysokościowego wysięgnikami może być stosowana w skrajnie niekorzystnych warunkach terenowych, gdzie nie ma możliwości wprowadzenia ciężkiego sprzętu. Po montażu słupy zostaną pomalowane farbami przeznaczonymi do malowania konstrukcji ocynkowanych.

Do realizacji zadania konieczne będzie posadowienie ok. 30 słupów dla projektowanych relacji liniowych 400 kV Rzeszów – Jarosław (Systemowa) oraz Jarosław (Systemowa) – Chmielnicka oraz 4 słupów dla mostu szynowego.

Odcinki dwutorowe wybudowane zostaną z wykorzystaniem słupów mocnych i przelotowych (słupy wykonane w technologii nadleśnej z wykluczeniem słupów nr 1 obu linii) o wysokości od 53,1 do 98 m, natomiast odcinki jednotorowe z wykorzystaniem słupów mocnych o wysokości od 30,5 do 46,5 m.

Dla budowanych odcinków linii 400 kV przewiduje się zastosowanie przewodów fazowych w postaci wiązki trójprzewodowej, złożonej z przewodów stalowo-aluminiowych oraz przewodów odgromowych.

Szerokość pasa technologicznego wynosić będzie:

- 2 x 35 m od osi linii dla odcinków 2-torowych w zakresie od bramek liniowych na SE JRS – do słupów nr 12,
- 2 x 45 m od słupów nr 12 do słupów nr 15,
- 2 x 40 m dla mostu szynowego.

Na terenie planowanej inwestycji występują obecnie:

- tereny rolnicze: pola uprawne, łąki, ugory, nieużytki, pastwiska,
- obszary leśne: BB – bór bagienny, BMB – bór mieszany bagienny, BMŚW – bór mieszany świeży, LŁ – las łęgowy, LMŚW – las mieszany świeży, LMW – las mieszany wilgotny, LW – las wilgotny, OL – ols, OLJ – ols jesionowy,
- ciek wodny, rowy, sączki i zbieracze drenarskie,
- drogi pożarowe leśne, drogi gminne, droga wojewódzka DW 865 przecinająca inwestycję w połowie jej przebiegu.

Przy lokalizacji linii w terenach użytkowanych rolniczo, jako drogi dojazdowe będą wykorzystywane przede wszystkim istniejące drogi lokalne i drogi dojazdowe do pól. Drogi dojazdowe do słupów w terenach leśnych będą wykonane również od istniejących duktów leśnych. Ich przebieg będzie uzgodniony z zarządcami terenu. Drogi tymczasowe będą rozbierane po zakończeniu prac. Zbierane będą podkłady drewniane/betonowe, a teren pod drogą tymczasową przywracany będzie do stanu pierwotnego.

Etap eksploatacji nie jest związany ze zmianą sposobu użytkowania stacji oraz linii (w tym mostu szynowego). Zakres ingerencji ogranicza się jedynie do cyklicznie wykonywanych prac konserwacyjnych mających na celu ich zachowanie w jak najlepszym stanie przez jak najdłuższy okres czasu. Na prace konserwacyjne składają się głównie:

- konserwacja powłoki malarskiej,
- wymiana uszkodzonych izolatorów oraz przewodów wraz z osprzętem,
- badanie rezystancji uziemień oraz ewentualna naprawa,
- prowadzenie wycinki eksploatacyjnej przy linii,
- koszenie trawy na terenie stacji,
- utrzymanie elementów i wymiana wyeksploatowanego wyposażenia stacji.

Na obszarze zaplanowanej stacji elektroenergetycznej i części projektowanej linii elektroenergetycznej obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ustanowiony Uchwałą Nr II/21/2022 Rady Gminy Jarosław z dnia 2 marca 2022 r. w sprawie

uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Jarosław „Makowisko 1”. Zgodnie z jej zapisami jest to obszar z przeznaczonym pod teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów (symbol 1P).

Zgodnie z treścią Raportu ooś, Inwestor analizował różne rozwiązania alternatywne przedmiotowego przedsięwzięcia, w zakresie lokalizacji wprowadzeń linii oraz SE JRS. W przypadku stacji Jarosław linie przesyłowe wyprowadzane będą w osi północ-południe, co podyktowane jest istniejącą trasą linii relacji Rzeszów – Chmielnicka, która nacinana jest w ramach przedsięwzięcia. Z uwagi na potrzebę ograniczenia ingerencji w środowisko i krajobraz zlokalizowano stację równolegle do wschodniej linii drzew. Lokalizacja ta uwzględnia kilkudziesięcioletni cykl życia stacji, w ciągu którego niezbędne jest przeprowadzanie modernizacji oraz przyłączania nowych linii i podmiotów energetycznych. Ze stacji Jarosław (Systemowa) wyprowadzony będzie most szynowy na potrzeby przyłączenia podmiotów energetycznych wytwarzających energię elektryczną z OZE. Lokalizacja mostu nie była wariantowa, gdyż jego przebieg uzależniony jest od układu stacji elektroenergetycznej. Aby ograniczyć ingerencję w środowisko, most został wyprowadzony z najbardziej skrajnego pola rozdzielni 400 kV, co umożliwi przyłączenia podmiotów bez przeprowadzania znaczących wycinek. Wyprowadzenie mostu szynowego w wariantcie alternatywnym spowodowałoby wejście w obszar lasu i przeprowadzenia wycinek w całym jego pasie technologicznym tj. obszarze 40 m od osi mostu w obie strony. Jednocześnie przyszłościowe podejścia podmiotów zewnętrznych wymagałyby dalszych wycinek na podejścia kablowe 400 kV pod słupy przyłączeniowe.

Z uwzględnieniem powyższego, wariantowaniu lokalizacyjnemu podlegała SE JRS oraz wprowadzenie linii Rzeszów – Chmielnicka.

Dla wprowadzeń liniowych alternatywnym rozwiązaniem jest wykonanie linii w technologii śródleśnej. Wiąże się to z dużo większym zakresem wycinki drzewostanu, niż w przypadku wariantu realizacyjnego zaprojektowanego w technologii nadleśnej, o łącznej powierzchni ok. 49,5 ha. W wariantcie śródleśnym wycinka stała wykonana byłaby na całej szerokości pasa technologicznego linii oraz obszaru wyznaczonego ze względu na upadające drzewa. W Raporcie ooś analizowano także inny przebieg linii przez przekraczany kompleks leśny.

W wariantcie alternatywnym lokalizacyjnym trasa wprowadzenia linii Rzeszów – Chmielnicka w newralgicznym miejscu różni się od wariantu proponowanego do realizacji. Technologia wykonania wariantu alternatywnego byłaby analogiczna do tej wybranej dla wariantu realizacyjnego. Jednak mając na uwadze ograniczenie ingerencji w zadrzewienia oraz wykorzystanie do przebiegu linii w większym stopniu polan leśnych, jako wariant najkorzystniejszy dla środowiska wskazano wariant inwestorski, wybrany do realizacji.

Na etapie realizacji zamierzenie inwestycyjne będzie źródłem emisji hałasu, generowanego przez pracujące maszyny i urządzenia, w szczególności w trakcie posadowienia słupów wsporczych, montażu linii, zawieszania przewodów i wykonania wykopów. Źródłem hałasu będą również środki transportu. Uciążliwości te będą miały charakter nieciągły, lokalny, przemijający i ustaną po zakończeniu prac. Zgodnie z dokumentacją prace, podczas których występuje emisja hałasu będą prowadzone wyłącznie w porze dziennej (z wyłączeniem ewentualnych prac wymagających zachowania ciągłości technologicznej).

Najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajduje się w odległości ok. 810 m, w kierunku południowym od terenu planowanej do budowy stacji elektroenergetycznej, w miejscowości Podkościele (gmina Jarosław), jest to zabudowa zagrodowa. Według Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112), dopuszczalne poziomy hałasu na wyżej wymienionych terenach akustycznie chronionych wynoszą: 55 dB w porze dnia (od 06:00 do 22:00) i 45 dB w porze nocy (od 22:00 do 06:00).

Głównymi źródłami hałasu ciągłego emitowanego ze SE Jarosław (Systemowa) będą: autotransformator AT1, autotransformator AT2, dławik kompensacyjny oraz rozdzielnia 400 kV. Autotransformatory oraz dławiki kompensacyjne są źródłami hałasu ustalonego i pracują w sposób ciągły przez całą dobę.

Z funkcjonowaniem zadania, związane będzie również zjawisko ulotu, generujące oddziaływanie akustyczne. Ulot (wyładowanie niezupełne) występuje na przewodach fazowych

wtedy, gdy natężenie pola elektrycznego na powierzchni przewodu jest wyższe od krytycznego. Oddziaływanie ulotu jest większe, gdy jest duża wilgotność powietrza. Istotnych rozmiarów ulot występuje przede wszystkim w warunkach atmosferycznych takich jak opady deszczu, mokry śnieg, mgła, sadź. Powstawać może także przy zwiększonych nierównościach powierzchni przewodów, co spowodowane może być ich zabrudzeniami, zadrapaniami czy rozwarstwieniem. Poziom mocy akustycznej pojedynczego przewodu jest silnie zależny od jego napięcia i jest tym większy im większe jest jego napięcie. W związku z powyższym w przedstawionych w Raporcie oś obliczeniach uwzględniono przewody o napięciu 400 kV.

Na stacji występować będzie również agregat prądotwórczy, który będzie źródłem zasilania awaryjnego. Urządzenie ma być planowo uruchamiane raz w miesiącu na potrzeby prób, dlatego z tego powodu w modelu obliczeniowym uwzględniono pracę agregatu o czasie pracy równej 1 h w porze dnia.

W oparciu o przedstawione powyżej założenia dotyczące parametrów akustycznych poszczególnych źródeł hałasu oraz przy uwzględnieniu rzeczywistej topografii terenów znajdujących się w pobliżu SE Jarosław (Systemowa), stworzony został model obliczeniowy, na podstawie którego wykonana została symulacja akustyczna prognozująca emisję hałasu emitowanego od przedmiotowej stacji.

Przedstawiona analiza akustyczna dla stanu projektowanego, wykazała dotrzymanie dopuszczalnych norm hałasu w środowisku. Uzyskane wyniki wskazują, iż hałas emitowany na granicy najbliższych terenów podlegających prawnej ochronie akustycznej w związku z przyszłą eksploatacją stacji, jest porównywalny z poziomem tła akustycznego. W związku z powyższym nie ma potrzeby podejmowania działań w celu ograniczenia emisji hałasu.

W przypadku wprowadzeń linii i mostu szynowego najbliższa zabudowa mieszkaniowa występuje w odległości ok. 330 m w kierunku wschodnim od skrajnej fazy toru prądowego Jarosław-Chmielnicka, jest to zabudowa zagrodowa. Według ww. Rozporządzenia w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, dopuszczalne poziomy hałasu na wyżej wymienionych terenach akustycznie chronionych wynoszą: 50 dB w porze dnia (od 06:00 do 22:00) i 45 dB w porze nocy (od 22:00 do 06:00).

Projektowana linia elektroenergetyczna będzie w większej części przebiegać torem nadleśnym. Głównymi źródłami hałasu ciągłego emitowanego do środowiska są przewody fazowe linii Rzeszów-Jarosław, Jarosław – Chmielnicka oraz linie napowietrzne w obrębie mostu szynowego. Głównym źródłem hałasu w związku z eksploatacją ww. linii jest zjawisko ulotu.

Prognozowany poziom hałasu od przedmiotowych linii elektroenergetycznych został wyznaczony w oprogramowaniu FACE, który do przeliczeń wykorzystuje algorytmy obliczeniowe metody EPRI. Jako dane wejściowe do obliczeń Autorzy raportu oś przyjęli projektowane parametry linii takie jak np. geometria zawieszenia przewodów, sylwetki słupów oraz rodzaj zastosowanych przewodów, wynikiem czego jest wartość równoważnego poziomu hałasu w przekroju linii tj. od osi słupa w kierunku granicy pasa technologicznego. W dalszej kolejności model obliczeniowy został skalibrowany w programie SoundPlan w przekroju pomiarowym w punktach PK1-PK2 oraz PK3-PK4 zlokalizowanych w odległości 18 m od skrajnych przewodów fazowych linii, w miejscu ich najniższego zawieszenia względem poziomu terenu (środek przęsła).

W oparciu o przedstawione powyżej założenia dotyczące parametrów akustycznych poszczególnych liniowych źródeł hałasu oraz przy uwzględnieniu rzeczywistej topografii terenów znajdujących się w otoczeniu źródeł, stworzony został model obliczeniowy, na podstawie którego wykonana została symulacja akustyczna prognozująca emisję hałasu emitowanego od przedmiotowych źródeł.

Na potrzeby przedstawienia oddziaływania skumulowanego emisji hałasu przeprowadzona została dodatkowa analiza w miejscu zbliżenia linii projektowanej z linią istniejącą Rzeszów - Chmielnicka o napięciu 400 kV.

Przedstawiona analiza akustyczna dla stanu projektowanego, wykazała dotrzymanie dopuszczalnych norm hałasu w środowisku. Uzyskane wyniki wskazują, że hałas emitowany na granicy najbliższych terenów podlegających prawnej ochronie akustycznej w związku z przyszłą eksploatacją linii, jest porównywalny z poziomem tła akustycznego. Przedstawione oddziaływanie skumulowane również nie wykazało wystąpienia przekroczeń na najbliższych

terenach chronionych pod względem akustycznym. W związku z powyższym nie ma potrzeby podejmowania działań w celu ograniczenia emisji hałasu.

Na podstawie przeprowadzonych analiz nie stwierdzono ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego poza granicę wyznaczonego pasa technologicznego.

Linia elektroenergetyczna 400 kV będzie źródłem promieniowania niejonizującego o częstotliwości 50 Hz. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r. poz. 2448) wartości dopuszczalne pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz nie mogą przekraczać dla miejsc dostępnych dla ludności: 10 kV/m (składowa elektryczna) oraz 60 A/m (składowa magnetyczna), dla obszarów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową: 1 kV/m (składowa elektryczna), 60 A/m (składowa magnetyczna).

Z porównania obliczonych szacunkowo i dopuszczalnych wartości natężenia pola elektrycznego i magnetycznego wynika, że budowa stacji 400/110 kV nie spowoduje zagrożenia dla środowiska w postaci wystąpienia znaczących wartości pola elektromagnetycznego. Spodziewane wartości natężenia pola elektrycznego i magnetycznego bezpośrednio na zewnątrz stacji są zdecydowanie mniejsze od wartości dopuszczalnych określonych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, czy dla miejsc dostępnych dla ludności.

Wykonane obliczenia wykazały, że w przypadku wyprowadzenia linii Rzeszów – Chmielnicka maksymalne wartości pola elektromagnetycznego będą kształtowały się następująco:

- pole magnetyczne od 4,071 do 59,622 [A/m],
- pole elektryczne od 0,983 do 7,452 [kV/m],

oraz w przypadku mostu szynowego:

- pole magnetyczne od 13,092 do 15,464 [A/m],
- pole elektryczne od 1,416 do 1,562 [kV/m].

W związku z powyższym należy stwierdzić, że pole elektromagnetyczne wytwarzane przez eksploatację projektowanych wprowadzeń liniowych oraz most szynowy nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych wartości normatywnych nawet na granicach pasa technologicznego. Zostaną dotrzymane wartości wskazane w ww. rozporządzeniu Ministra Zdrowia w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

W trakcie realizacji przedsięwzięcia może wystąpić okresowe pogorszenie jakości powietrza w wyniku m.in.: spalania paliw w silnikach maszyn budowlanych i pojazdów transportujących materiały budowlane i elementy instalacji oraz prowadzenia prac budowlanych i montażowych. W celu ograniczenia wpływu etapu realizacji na środowisko przewiduje się m.in. zapewnienie odpowiedniej organizacji i utrzymania porządku w granicach zaplecza budowlanego, bazy materiałowo-sprzętowej i miejsc czasowego magazynowania wytworzonych odpadów; unikanie pozostawienia maszyn i pojazdów na biegu jałowym podczas przerw w ich pracy. Pylenie zostanie ograniczone poprzez m.in. zmniejszanie prędkości jazdy maszyn budowlanych i samochodów na terenie budowy, systematyczne oczyszczanie dróg dojazdowych w sąsiedztwie placu budowy z pyłu i błota, w celu wyeliminowania wtórnej emisji oraz stosowanie powłok malarskich o zmniejszonej ilości rozpuszczalników.

W trakcie eksploatacji przedsięwzięcia powstawać będą niewielkie ilości ozonu i tlenków azotu uwalniające się do powietrza wskutek ulotu. W dokumentacji wskazano, iż intensywność zjawiska jest na tyle niewielka, że ilości tych związków w odległości kilkudziesięciu centymetrów od przewodów linii są pomijalne. Przewiduje się, że etap eksploatacji przedsięwzięcia nie wpłynie znacząco na pogorszenie stanu powietrza w jego okolicy.

Działania związane z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia skutkować będą powstawaniem odpadów. Przestrzegane będą ogólne zasady gospodarowania odpadami wynikające z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r., poz. 1587 ze zm.). Odpady powstające na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, będą zbierane w sposób selektywny, a następnie zostaną przekazane uprawnionym podmiotom prowadzącym działalność w zakresie gospodarowania odpadami.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r., poz. 300),

którego zapisy weszły w życie z dniem 17 lutego 2023 r., planowane przedsięwzięcie położone jest na terenie jednolitej części wód podziemnych (dalej JCWPd), o kodzie PLGW2000136, będącej monitorowaną częścią wód, w dobrym stanie i niezagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest dobry stan ilościowy i chemiczny, bez derogacji. Ponadto ww. JCWPd została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, teren przedsięwzięcia zlokalizowany jest w obrębie jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP), tj. „Wyrwa” o kodzie RW200010225589, typ PNp (potok lub strumień nizinny piaszczysty), będącej naturalną częścią wód, monitorowaną, w złym stanie i zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D i dobry stan chemiczny. Z uwagi na nieosiągnięcie (lub zagrożenie) osiągnięcia celów środowiskowych JCWP w zakresie wskaźników: kadm(w), ołów(w); MMI, EFI+PL/ IBI_PL z racji naturalnej podatności zlewni na presję wskutek niekorzystnych wartości potencjału sorpcyjnego oraz innych warunków naturalnych takich jak: procesy biochemiczne, procesy ekologiczne, procesy fizykochemiczne, procesy hydromorfologiczne — termin realizacji ww. celów środowiskowych został wyznaczony do końca 2027 r. Zlewnia tej JCWP została zaliczona do następujących obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r., poz. 1478 ze zm.), dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj.: Sieniawski Obszar Chronionego Krajobrazu PL.ZIPOP.1393.OCHK.182, obszar Natura 2000 Dolina Dolnego Sanu PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180020.H oraz do następujących użytków ekologicznych: Kiszka PL.ZIPOP.1393.UE.1804112.42, Dolina PL.ZIPOP.1393.UE.1804112.43, Naroże PL.ZIPOP.1393.UE.1804112.44, Pochodaje PL.ZIPOP.1393.UE.1804112.45, Mordercze PL.ZIPOP.1393.UE.1804112.48, Graniczne PL.ZIPOP.1393.UE.1804112.49, Piwodzkie PL.ZIPOP.1393.UE.1804112.50, Chodaniowe PL.ZIPOP.1393.UE.1804112.53, Kręglak PL.ZIPOP.1393.UE.1804112.54. Przedsięwzięcie znajduje się poza obrębem ww. obszarów chronionych.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie poza granicami głównych zbiorników wód podziemnych, a także poza ujęciami wód i wyznaczonymi dla nich strefami ochronnymi. Zgodnie z przedłożonymi załącznikami graficznymi oraz Mapą Podziału Hydrograficznego Polski obszar realizacji prac obejmie swym zakresem tereny, przez które przepływają następujące cieki naturalne: Dopływ spod Bobrowki, Wyrwa (ciek istotny w ww. JCWP) i Dopływ spod Zapałowa, które posiadają wyodrębnione zlewnie o nr kolejno: 225584, 225582. Z dokumentacji wynika, że słupy sieci napowietrznej zostały zlokalizowane w odległości co najmniej 15 m od górnych krawędzi skarp brzegowych ww. cieków naturalnych. Zgodnie z opracowanymi mapami zagrożenia powodziowego dla ww. cieków nie zostały wyznaczone strefy zasięgu wód powodziowych.

Ponadto teren działek objętych wnioskiem znajduje się na obszarze zmeliorowanym rowami i siecią drenarską. Prace ziemne na stacji zostaną wykonane z zachowaniem ciągłości funkcjonowania urządzeń melioracyjnych, a ewentualne uszkodzenia zostaną zabezpieczone, a szkody usunięte.

W związku z powyższym, w przypadku konieczności przebudowy urządzeń melioracji wodnych, Inwestor jest zobowiązany dokonać jej przebudowy przed rozpoczęciem przedsięwzięcia w sposób zapewniający zachowanie sprawności użytkowej całej sieci melioracyjnej. Przebudowa lub częściowa likwidacja sieci drenarskiej powinna być wykonana w sposób zapewniający zachowanie sprawności użytkowej urządzeń melioracji wodnych oraz zachowanie niezakłóconych stosunków wodnych na działkach przyległych. Zobowiązuje się Inwestora również do przebudowania ww. urządzeń w przypadku ich uszkodzenia celem zapewnienia swobodnego przepływu wód w sieci drenarskiej.

W przypadku budowy wprowadzeń liniowych oraz mostu szynowego, bazy maszynowo - sprzętowe będą zlokalizowane poza trasą linii i połączone z bazą maszynowo-sprzętową zorganizowaną na potrzeby SE JRS, na terenie przewidzianym pod jej budowę. W terenie będą odbywały się tylko prace budowlano-montażowe.

Podłoże zaplecza budowy, w tym miejsc tankowania pojazdów i sprzętu budowlanego, baz materiałowo-sprzętowych oraz miejsc magazynowania materiałów i odpadów będzie wyłożone szczelnymi płytami betonowymi lub matami zabezpieczającymi środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem substancjami niebezpiecznymi, w tym ropopochodnymi. Dodatkowo odpady będą zabezpieczone przed wpływem czynników atmosferycznych. W celu unieszkodliwienia ewentualnych wycieków plac budowy zostanie wyposażony w sorbenty do strącania substancji niebezpiecznych dla środowiska. Ponadto pojazdy i maszyny będą wyposażone w sorbenty do usuwania substancji niebezpiecznych dla środowiska w przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnej.

Przewiduje się wykonywanie wykopów o następujących parametrach:

- wykopy pod obiekty kubaturowe przewiduje się do głębokości ok. 1,8 m,
- wykopy pod stanowiska transformatorów przewiduje się do głębokości ok. 2,3 m, na powierzchni ok. 250 m²,
- na terenie rozdzielni 110 kV oraz 400 kV założono tymczasowe wykopy wspólne na czas budowy dla konstrukcji pod aparaturę do głębokości ok. 1,8 m p.p.t., dla konstrukcji wysokich przewidziano wykopy tymczasowe na czas budowy do głębokości ok. 3,5 m.

Przed przystąpieniem do prac ziemnych wierzchnia warstwa gleby zostanie zdjęta i zabezpieczona (humus), a po zakończeniu prac budowlanych wykorzystana do ukształtowania powierzchni terenu. W trakcie robót budowlanych humus będzie selektywnie gromadzony i zabezpieczony przed działaniem czynników atmosferycznych.

W gruntach nośnych pod posadowienie słupów wykorzystywane będą stosowane głównie fundamenty bezpośrednie prefabrykowane, monolityczne żelbetowe. W gruntach słabonośnych i w gruntach silnie nawodnionych zakłada się zastosowanie fundamentów pośrednich, np. wykonanych w technologii pali prefabrykowanych, wierconych czy iniekcyjnych.

W przypadku konieczności funkcjonowania w terenie otwartego wykopu w czasie dłuższym niż miesiąc, spadki w sąsiedztwie wykopu zostaną ukształtowane w sposób umożliwiający odpływ wody opadowej, co ograniczy zbieranie się wody w wykopie w trakcie gwałtownych ulew. Masy ziemne pochodzące z wykopów pod fundamenty słupów przechowywane będą w obrębie prowadzonych prac, tj. w granicach pasa technologicznego.

Głębokość wykopów pod fundamenty zostanie określona indywidualnie na podstawie lokalnych warunków posadowienia na etapie zaawansowanego projektowania technicznego po wykonanych odwiertach geologicznych. Maksymalnie fundamenty będą zagłębione do poziomu ok. 5 m (z wyłączeniem fundamentów pośrednich). Głębokość posadowienia fundamentów pośrednich będzie zależała od lokalnych warunków gruntowych na danym stanowisku. Do zasypania wykopów fundamentowych zostanie wykorzystany grunt rodzimy, wydobyty z wykopów. Odpowiednie zagęszczenie ziemi wyeliminuje osiadanie gruntu w rejonie fundamentów. Teren wokół wykopu zostanie przywrócony do stanu sprzed prowadzenia prac, przy zachowaniu pierwotnej rzędnej terenu.

Zgodnie z informacjami zamieszczonymi w Raporcie ooś nie ma możliwości wskazania dokładnych lokalizacji, dla których zajdzie konieczność zastosowania metody odwodnienia wgłębnego i czy w ogóle będzie konieczna do zastosowania.

Wszystkie prace montażowe autotransformatora (zgodnie z instrukcjami wewnętrznymi Inwestora) prowadzone będą w dobrych warunkach pogodowych: brak opadów deszczu lub śniegu, przy niskiej wilgotności powietrza oraz przy prędkości wiatru umożliwiającej pracę urządzeń dźwigowych. Montaż autotransformatora odbywał się będzie przez wykwalifikowany personel, dodatkowo nadzorowany przez nadzór fabryczny producenta. Po wykonaniu prac budowlanych teren stacji zostanie obsiany trawą.

W przypadku SE JRS wody opadowe i roztopowe ze stanowisk autotransformatorów i dławika oraz powierzchni szczelnych (drogi, place itp.), dachy, misy autotransformatorów, zbiorników ppoż. ujmowane będą za pomocą wewnętrznej kanalizacji deszczowej. W czasie normalnej pracy wody opadowe z mis autotransformatorów i dławika odprowadzane będą szczelnym ciągiem kanalizacji do separatora lub układu separacji wody i oleju. Za układem tym znajdować się będą dodatkowe zabezpieczenie środowiska – komora zasuw wyposażona w układ automatycznie odcinający przepływ z chwilą zadziałania urządzenia alarmowego. Wody opadowe odprowadzane będą za pośrednictwem kanalizacji deszczowej do zbiornika retencyjno-chłonnego z przelewem awaryjnym.

Za zbiornikiem retencyjno – chłonnym wody opadowe i roztopowe odprowadzane będą głównym układem pompowym do rowu melioracyjnego. Brzeg oraz dno rowu w miejsca włączenia zostaną umocnione płytami ażurowymi.

Stanowiska autotransformatorów oraz dławika zostaną wyposażone w misy olejowe zdolne do przejęcia 100% objętości oleju zawartego w autotransformatorach oraz wody deszczowej, gaśniczej w ilości minimum 20% objętości oleju zawartego w nich. Misy olejowe zostaną z góry przykryte rusztem, na którym umieszczona będzie warstwa gaśnicza tłucznia kamiennego. Odprowadzenie wód opadowych z mis odbywa się na bieżąco do wewnętrznej kanalizacji deszczowej poprzez separator oleju. Na wylocie z misy do kanalizacji przewidziana jest ruchoma krata zabezpieczająca urządzenia do separacji oleju przed zanieczyszczeniami pływającymi w misie i mogącymi zanieczyścić separator lub uszkodzić zawory zamykające dopływ/odpływ do separatora. Rurociągi na odcinku pomiędzy misą a separatorem wykonane zostaną z materiału odpornego na olej i temperaturę ok. 120°C oraz gwarantującego szczelność i zabezpieczanie otaczającego gruntu przed potencjalnym zanieczyszczeniem olejem.

Pojemność użytkowa zbiornika dostosowana będzie do ilości odprowadzanych wód i wyniesie ok. 2880 m³. Projektuje się zbiornik o wymiarach ok. 45x80 m i wysokości czynnej ok. 0,8 m. Wody przed wprowadzeniem do środowiska zostaną podczyszczone, praca urządzeń podczyszczających będzie monitorowana przez system sterowania i nadzoru stacji.

Ponadto stacja wyposażona będzie w instalacje wodno - kanalizacyjną, uziemienia, potrzeb własnych, obwody wtórne, układy ogólnostacyjne i SSiN (System Sterowania i Nadzoru). Ponadto przewidziano również wykonanie prac związanych z łącznością, oświetlenia terenu stacji oraz systemem ochrony technicznej.

Woda pitna oraz przeznaczona do celów sanitarnych na etapie realizacji przedsięwzięcia dowożona będzie beczkowozami lub pobierana z miejskiej sieci wodociągowej. Zaplecze budowy zostanie wyposażone w system odbioru ścieków bytowych w postaci bezodpływowych sanitariatów (typu TOI TOI), a gromadzone przez nie nieczystości będą odbierane przez podmiot posiadający stosowne uprawnienia.

Na etapie eksploatacji stacji przewiduje się przebywanie obsługi stacji oraz czasowe przebywanie osób wykonujących prace eksploatacyjne, przeglądy techniczne urządzeń zainstalowanych w obiekcie, jak i przeglądy techniczne obiektu, w tym prace remontowe. Zapotrzebowanie wody na cele bytowe będzie zapewnione z projektowanego przyłącza do sieci wodociągowej. Z uwagi na brak sieci kanalizacji sanitarnej w rejonie budowanej stacji, odprowadzenie ścieków bytowych odbywało się będzie do szczelnego, bezodpływowego zbiornika ścieków, a jego zawartość będzie regularnie wywożona.

Mając na uwadze rodzaj i skalę przedmiotowego przedsięwzięcia, jego lokalizację, zasięg oddziaływania oraz wymienione działania minimalizujące uznano, że zamierzenie nie spowoduje znacząco negatywnych oddziaływań na środowisko gruntowo-wodne. Jednocześnie, przedsięwzięcie nie będzie wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, wyznaczonych dla jednolitych części wód oraz dla obszarów chronionych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. c w Dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.

Obszar realizacji prac przebiega przez użytek ekologiczny Moczar oraz sąsiaduje z użytkiem ekologicznym Kręglak. Użytki ustanowione zostały celem ochrony ekosystemów wilgotnych i podmokłych, w tym szczególnie zbiorowisk łągowych. Zgodnie z dokumentacją zakres prac nie zakłada żadnej ingerencji w wymieniony użytki, jedynie przebiegać będą nad nimi przewody wprowadzenia liniowego.

Najbliżej położonym obszarem Natura 2000 jest specjalny obszar ochrony siedlisk Lasy Sieniawskie PLH180054 w odległości ok. 4 km od wyprowadzeń linii i ok. 7 km od SE JRS. Inne obszary wchodzące w skład sieci obszarów Natura 2000 znajdują się w większych odległościach.

Działki inwestycyjne położone są także poza granicami korytarzy ekologicznych, wyznaczonych w *Projekcie korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce* (Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M. 2005), który został

zaktualizowany w latach 2010–2012 przez Instytut Biologii Ssaków PAN w Białowieży, celem zapewnienia łączności ekologicznej, zarówno w skali całego kraju jak i w skali europejskiej.

Inwentaryzację chronionych siedlisk przyrodniczych, chronionych gatunków roślin (rośliny naczyniowe i mszaki), grzybów i porostów oraz gatunków inwazyjnych, a także bezkręgowców, teriofauny, herpetofauny przeprowadzono w buforze 50 m od obszaru realizacji prac, natomiast w przypadku ornitofauny i chiropterofauny przyjęto bufor wynoszący 200 m.

Opracowanie to zostało oparte o stosowane w nauce metodyki. Wykorzystano dostępne materiały kartograficzne i opracowania obejmujące teren lokalizacji przedsięwzięcia, jak również przepisy prawne odnoszące się do elementów przyrodniczych. Zgodnie z dokumentacją inwentaryzację prowadzono w okresie od lipca 2023 r. do maja 2024 r. Ponadto obserwacje przyrodnicze kontynuowano od września do października 2024 r.

Zasadniczym etapem prac były badania przyrodnicze w terenie, w ramach których zastosowano obserwacje bezpośrednie metodą marszrutową, polegającą na inwentaryzacji i waloryzacji poszczególnych elementów przyrody na obszarze przyjętej strefy buforowej.

Przy inwentaryzacji siedlisk oceniane były specyficzne parametry ich stanu, takie jak zgodność składu gatunkowego i struktury ze wzorcem referencyjnym czy stopień degradacji. Wyniki inwentaryzacji posłużyły waloryzacji obszaru, tj. ocenie jego wartości w odniesieniu do analizowanych zasobów przyrodniczych.

W efekcie przeprowadzonej inwentaryzacji na badanym terenie nie stwierdzono chronionych siedlisk przyrodniczych. Z gatunków flory w obszarze planowanych prac stwierdzono ciemierzycę zieloną w 3 stanowiskach (poza obszarem pasa technologicznego) i 3 gatunki mszaków, tj. rokitnik pospolity, płonnik pospolity, fałdownik nastroszony.

W wyniku przeprowadzonych badań faunistycznych nie zidentyfikowano chronionych gatunków bezkręgowców, w tym także chronionych gatunków motyli. Z przedstawicieli herpetofauny stwierdzono płazy z grupy żab zielonych (zinwentaryzowano siedliska rozrodcze) – 5 gatunków, a także 2 gatunki gadów: jaszczurka zwinka i żmija zygzakowata. Wskazano również na stwierdzenie kumaka nizinnego poza buforem badań. W przypadku ssaków stwierdzono obecność następujących gatunków: lis, dzik, zając szarak, kret, wiewiórka pospolita, jeleń szlachety, bóbr, mysz leśna, mysz polna, mysz zaroślowa oraz stwierdzono 1 gatunek nietoperza, tj. borowca wielkiego (przelot). Wskazano na niską aktywność chiropterofauny oraz niewielką ilość obiektów mogących stanowić potencjalne schronienia (drzew dziuplastych).

Wśród przedstawicieli awifauny w badanym obszarze zaobserwowano 29 gatunki uznane za lęgowe, 19 za zalatujące z sąsiedztwa, 9 za przelotne i 1 zimujący. Większość zaobserwowanych gatunków ptaków była objęta ochroną: 51 gatunków ścisłą ochroną gatunkową, 3 gatunki ochroną częściową, pozostałe 3 gatunki to ptaki łowne. Ponadto wśród stwierdzonych gatunków 7 znajduje się w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dyrektywa Ptasia), to: orlik krzykliwy *Clanga pomarina*, bielik *Haliaeetus albicilla*, błotniak stawowy *Circus aeruginosus*, błotniak zbożowy *Circus cyaneus* oraz bocian biały *Ciconia ciconia*.

Podczas inwentaryzacji stwierdzono 3 gniazda orlika krzykliwego oraz obserwowano m.in. jego wysokość przelotu, w tym przelotu nad lasem. Pozostałe szponiaste (m.in. błotniak stawowy i błotniak zbożowy) obserwowane były sporadycznie, jako zalatujące z sąsiedztwa.

Podczas prac terenowych stwierdzono, iż pola oraz teren przylegający do inwestycji stanowi dogodne miejsce żerowiskowe co najmniej kilku osobników dorosłych orlika krzykliwego. Do 500 m od miejsca prowadzonej inwentaryzacji notowano licznie tokujące okazy. Ponadto w jednym gnieździe obserwacje prowadzone wiosną 2024 r. potwierdziły lęg.

Wykorzystanie terenu pod planowaną stację elektroenergetyczną przez orliki, jako terenu żerowiskowego charakteryzowało się dużą fluktuacją, skorelowaną z rodzajem upraw w danym momencie. Dodatkowo zaobserwowano, że w momencie kiedy pola uprawne obsiane były roślinami, które utrudniają lub wręcz uniemożliwiają swobodny dostęp do potencjalnego pokarmu, orliki chętniej i zdecydowanie częściej wykorzystywały tereny położone na północno-zachód i wschód o obszaru planowanej instalacji, tj. kompleksy łąkowe położone w okolicach miejscowości Piwoda i Ryszkowa Wola, tym samym oddalając się od gniazda na odległość ok. 3 km.

W wyniku obserwacji stwierdzono, że nad koronami drzew, w obrębie planowanej inwestycji orliki krzykliwe latały na średniej wysokości kilkunastu metrów, zniżając lot w momencie dolatywania do gniazda. W związku ze specyfiką miejsca i bliskimi odległościami pomiędzy gniazdami, a żerowiskami, średnia wysokość przelotu dla orlika wynosi kilkanaście metrów, dochodząc do maksymalnie kilkudziesięciu metrów w przypadku żerowania nad terenami otwartymi.

Minimalna odległość, w przypadku wariantu realizacyjnego stanowiska słupowego nr 2 od gniazda orlika krzykliwego nr 1 wynosi 51,3 m, natomiast minimalna odległość obszaru wycinki od gniazda nr 1 wynosi 21 m.

W celu zminimalizowania oddziaływań na ptaki, w przypadku wprowadzenia linii zastosowana zostanie technologia nadleśna, która pozwoli ograniczyć wycinkę drzewostanu do niezbędnego minimum, tym samym zmniejszając oddziaływanie m.in. na orlika krzykliwego. Linia w technologii nadleśnej pozwala zminimalizować potencjalną śmiertelność ptaków, w tym zwłaszcza szponiastych na skutek potencjalnej kolizji z przewodami. W przypadku linii nadleśnej przewody zawieszone są znacznie wyżej w stosunku do linii śródleśnej: od 30 do 90 metrów. Zgodnie z normą projektową najniżej zawieszone przewody będą minimum 5,8 m powyżej najwyższego drzewa w danym przęśle.

Przedmiotowa inwestycja w wariantcie realizacyjnym zajmie część potencjalnego obszaru żerowiskowego pary orlików krzykliwych, jednak biorąc pod uwagę osobniczy areał żerowiskowy dostępność do terenów żerowiskowych nie zostanie utracona całkowicie, a biorąc pod uwagę potencjalną parę korzystającą z gniazd (1,2,3) całkowity ubytek powierzchni obszarów żerowiskowych, zawierających się w promieniu 2000 m od gniazd wyniesie jedynie 2,81%.

Zgodnie z przeprowadzoną analizą, teren inwestycji nie jest przyrodniczo bogaty w gatunki chronione i nie odznacza się wysokimi walorami przyrodniczymi. Obszary leśne, przez które przebiega planowana inwestycja, są przede wszystkim lasami gospodarczymi w dużym stopniu zantropogenizowania. Zaś teren planowanej stacji stanowi intensywnie wykorzystywane pola uprawne.

Biorąc powyższe pod uwagę należy przyjąć, że oddziaływanie inwestycji nie wpłynie na potencjał populacyjny orlika krzykliwego w skali lokalnej, a tym bardziej regionalnej.

Na potrzeby przedmiotowej inwestycji wycinka kształtowała się będzie następująco:

- wycinka stała pod stanowiska słupowe – ok. 1,26 ha,
- wycinka tymczasowa pod naciągi przewodów linii – ok. 16,79 ha,
- wycinka stała poza terenami Lasów Państwowych – ok. 0,27 ha,
- wycinka stała pod drogi dojazdowe do stanowisk słupowych – ok. 0,49 ha.

Zakłada się, że wycinka tymczasowa na terenach należących do Lasów Państwowych zostanie odtworzona zgodnie z obowiązującym Planem Urządzania Lasu. Na pozostałym obszarze teren wycinki tymczasowej również nie będzie terenem trwale wylesionym i po zakończeniu prac budowlano-montażowych podlegać będzie procesom naturalnej sukcesji, w tym sukcesji regeneracyjnej, zmierzającej do odtworzenia się lasu.

Z uwagi na to, że stacja elektroenergetyczna jest obiektem z infrastrukturą elektroenergetyczną znajdującą się stale pod napięciem, na stacjach nie wykonuje się nasadzeń zielenią wysoką i krzewami, a wyłącznie nasadzenia roślinnością trawiastą.

Dodatkowo zgodnie z przedstawioną dokumentacją, Inwestor przedstawił działania minimalizujące negatywne oddziaływania na środowisko przyrodnicze, wśród których przewidziano m.in. prowadzenie prac pod stałym nadzorem przyrodniczym, odpowiednie dostosowanie czasu prowadzonych prac do fenologii chronionych gatunków, zabezpieczenie placu robót i obszaru planowanej stacji (np. wygrodzenie herpetologiczne), odpowiednie odsunięcie stacji od obszaru leśnego. Szczególnie istotnym działaniem jest realizacja inwestycji w preferowanym wariantcie, znacznie ograniczającym skalę wycinki (zarówno stałej jak i tymczasowej) do miejsc posadowienia słupów i poprowadzenie sieci nadleśnej, która to dodatkowo zostanie odpowiednio oznakowana w celu poprawy jej widoczności przez migrujące ptaki. W wariantcie tym wskazano także brak ingerencji w użytki ekologiczne, ciekі wodne, a zwłaszcza zinwentaryzowane gniazdo orlika krzykliwego.

Większa część inwestycji przebiega przez tereny leśne. W krajobrazie przyrodniczym istotną rolę odgrywają przekształcenia środowiska będące wynikiem działań człowieka.

Zauważalnym akcentem jest infrastruktura drogowa (droga gminna, droga wojewódzka nr 865, droga do Cetuli), turbiny wiatrowe widoczne z drogi wojewódzkiej w kierunku planowanej stacji, przy czym z terenu SE JRS są one niewidoczne. W rejonie SE JRS ulokowanej w terenach rolniczych w tle widoczna jest również linia 110 kV. Natomiast po wyjściu wprowadzeń linii Rzeszów - Chmielnicka z lasu widoczna jest istniejąca linia 750 kV (która przełączona zostanie na napięcie 400 kV), w miejscu tym istniejąca linia stanowi dominantę w krajobrazie. W kierunku północnym od mostu szynowego jako dodatkowy akcent krajobrazowy należy wyróżnić sztuczny zbiornik wodny (łowisko ryb). Z terenu stacji jak i z miejsca przewidzianego na budowę mostu szynowego zabudowania miejscowości Olchowa są nie widoczne, zasłonięte przez tereny leśne oraz zadrzewienia rosnące wzdłuż drogi gruntowej, stanowiącej dojazd z drogi gminnej do łowiska ryb.

Inwentaryzację krajobrazu przedstawioną w Raporcie ooś wykonano metodą audytu krajobrazowego zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 19 stycznia 2019 r. w sprawie sporządzania audytów krajobrazowych (Dz. U. z 2024 r., poz. 537). Spośród głównych typów krajobrazu planowaną inwestycję można zaliczyć do grupy A, jako krajobrazy przyrodnicze, kulturowo (zazwyczaj ekstensywnie) użytkowane, funkcjonujące głównie w wyniku działania procesów naturalnych, jedynie w różnym stopniu modyfikowanych przez człowieka z typem leśnym i bagienno – łąkowym.

Analiza cech charakterystycznych krajobrazu i ich wartości wskazuje, że w większości przypadków mają one znaczenie lokalne lub w jednostkach krajobrazowych nie występują.

Planowana inwestycja będzie ingerować w dotychczasowy krajobraz i może stanowić w nim wyraźny akcent, przede wszystkim dla krajobrazów o typie otwartym i nieznacznym udziale przesłon widokowych. Słupy będą ingerować w harmonię przyrodniczą i kulturalną. W przypadku stacji będzie to oddziaływanie punktowe.

Obecność technicznej budowli w krajobrazie zostanie częściowo ograniczona, poprzez zwarte zadrzewienia grupowe oraz szpalery drzew tworzące bariery widokowe. Zaznaczyć należy również, że wraz ze zwiększeniem dystansu od skraju lasu, który zasłonić może widok na linię, szczyty słupów będą dostrzegane ponad koronami drzew ze znacznych odległości. W przypadku poprowadzenia linii obszarami leśnymi i przy zastosowaniu technologii nadleśnej, wysokości ich mogą sięgać kilkadziesiąt metrów ponad sklepienie drzew.

Na widoczność infrastruktury przesyłowej w krajobrazie i ich negatywne oddziaływanie wpływa bliska lokalizacja od zabudowań, a także przebieg linii i stacji wzdłuż dróg i na ich przecięciu, kiedy to przez dłuższy czas podróży elementy konstrukcyjne będą dobrze widoczne i mogą stać się dominantą krajobrazową dla obserwatora jadącego w ich stronę.

Przedmiotowe przedsięwzięcie, ze względu na gabaryty, będzie widoczne w krajobrazie, przez który przechodzi planowana linia. Ponieważ konstrukcje wsporne są dość wysokie, inwestycja będzie miała wpływ na krajobraz, a możliwości jego zniwelowania są ograniczone.

Warstwa nawierzchniowa konstrukcji słupowych będzie w kolorze zielonym lub szarym, który zapewni brak wyróżniania się konstrukcji na tle tła i otoczenia – o ile nie zajdzie konieczność malowania zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 stycznia 2021 r. w sprawie przeszkód lotniczych, powierzchni ograniczających przeszkody oraz urządzeń o charakterze niebezpiecznym.

Przeprowadzona w Raporcie ooś analiza możliwego wpływu planowanej inwestycji na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego, w tym na gatunki chronione, wskazuje, iż przedmiotowa inwestycja, w wariantcie inwestorskim z uwagi na zaproponowane w Raporcie ooś środki minimalizujące (i niżej przedstawione warunki jej realizacji), nie będzie w sposób znaczący oddziaływać na środowisko przyrodnicze oraz na obszary wchodzące w skład sieci obszarów Natura 2000.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie zezwala na przeprowadzenie czynności zakazanych w stosunku do gatunków chronionych, decyzje te wydawane są w odrębnych postępowaniach i mają inny charakter, dlatego też w przypadku, gdy realizacja przedsięwzięcia będzie wiązać się z łamaniem zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową, konieczne będzie uzyskanie stosownych zezwoleń, o których mowa w art. 56 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r., poz. 1478 ze zm.).

Przedsięwzięcie nie zalicza się do mogących spowodować wystąpienie poważnej awarii

przemysłowej, na podstawie rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 138).

Sytuacje związane z awariami linii elektroenergetycznych występują niezwykle rzadko i mają bardzo niewielką skalę oraz lokalny zasięg. Przeglądy linii elektroenergetycznej, są organizowane cyklicznie (zgodnie z obecnie przyjętymi zasadami w PSE S.A. oględziny przeprowadza się raz w roku, a przegląd eksploatacyjny raz na 5 lat) w celu sprawdzenia stanu technicznego linii skutecznie eliminują ewentualne zagrożenia. W przypadku awarii stosowane są procedury mające na celu ograniczenie skutków poprzez zlokalizowanie miejsca awarii oraz jak najszybsze jej opanowanie ze względu na konieczność zabezpieczenia niezakłóconego funkcjonowania linii elektroenergetycznej. Awarie elektryczne nie stanowią bezpośredniego zagrożenia dla ludzi, zwierząt i roślin, gdyż w przypadku ich zaistnienia napięcie na linii jest natychmiast automatycznie wyłączane.

Podczas prac projektowych uwzględniane są oddziaływania zmienne wynikające z uwarunkowań klimatycznych takich jak: zmiany temperatury, oblodzenie, prędkość wiatru oraz wyładowania atmosferyczne. W doborze aparatury oraz zastosowanych materiałów i technologii uwzględnione są również lokalne uwarunkowania.

Na terenie planowanego przedsięwzięcia nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków, krajobrazy kulturowe oraz dobra kultury współczesnej. W granicach wyznaczonych pod przedsięwzięcie nie znajdują się strefy ochrony konserwatorskiej oraz pomniki przyrody żywej i nieożywionej. Na terenie planowanej inwestycji, jak również w jej bezpośrednim otoczeniu nie występują strefy ochrony stanowisk archeologicznych.

Najbliżej planowanego przedsięwzięcia położona będzie elektrownia fotowoltaiczna o łącznej mocy do 150 MWp wraz z infrastrukturą towarzyszącą „Park Słoneczny Jarosław”. Jest to przedsięwzięcie o powierzchni ok. 148 ha. Pozostałe przedsięwzięcie znajdują się w odległości nie mniejszej niż 1 km od przedmiotowej inwestycji, pozostając w układzie rozporozszonym.

Obecnie na przedmiotowym terenie funkcjonuje krajobraz rolniczy, bez wyraźnych dominant antropogenicznych. W obrębie tego terenu występują grunty o klasie bonitacyjnej IV, V i VI. Na polach uprawiane są przede wszystkim uprawy zbożowe, z kukurydzą włącznie oraz okresowo rośliny okopowe. Gmina Jarosław w tym miejscu planuje teren inwestycyjny, jako obszar 183 ha powierzchni stanowiącej własność Gminy Jarosław, objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę produkcyjną, budowę składów, magazynów i częściowo usługową.

W związku z powyższym, jako że obszar na którym planowana jest do budowy stacja z założenia jest terenem inwestycyjnym, gdzie w chwili obecnej prowadzone lub zakończone są postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla innych przedsięwzięć jej kumulatywny wpływ na lokalny krajobraz można uznać za pomijalny, tym bardziej, że pod względem zajętości terenu nie będzie obiektem dominującym.

Z uwagi na odległość od najbliższej granicy państwa oraz lokalny zasięg oddziaływań przedsięwzięcia wskutek wprowadzanych do środowiska substancji i energii, nie wystąpi oddziaływanie o charakterze transgranicznym w żadnym komponencie środowiska.

Przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Ze względu na konieczność zachowania wymogów ochrony środowiska uznano za niezbędne nałożenie dodatkowych warunków opisanych w punkcie II i III niniejszej decyzji. Warunki te są rozstrzygnięciami indywidualnymi. Niezależnie od nich dla przedsięwzięcia konieczne jest przestrzeganie ogólnie obowiązujących przepisów na etapie jego realizacji, eksploatacji i likwidacji.

Przed wydaniem niniejszej decyzji zapewniono stronom możliwość wypowiedzenia się co do zebranych materiałów dowodowych, zgodnie z zapisem art. 10 §1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, poprzez Obwieszczenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 06 maja 2025 r., znak: WOOŚ.420.3.3.2024.NH.43, w którym poinformowano strony postępowania m.in. o zgromadzeniu całości materiału dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla analizowanego przedsięwzięcia oraz o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

W związku z ww. Obwieszczeniem w tut. Urzędzie żadna ze stron postępowania nie zapoznała się ze zgromadzoną dokumentacją, jak również nie zostały wniesione żadne uwagi do postępowania.

Z przeprowadzonego postępowania, w tym analizy całości zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie, m. in. Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z uzupełnieniami wynika, że realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia, przy zachowaniu warunków wymienionych w sentencji niniejszej decyzji, spełniać będzie obowiązujące standardy jakości środowiska w tym zdrowia ludzi.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie przepisów przywołanych w podstawie prawnej, orzeczono jak w osnowie.

POUCZENIE

1. Integralną częścią niniejszej decyzji jest charakterystyka przedsięwzięcia, stanowiąca szczegółowy opis przedsięwzięcia.
2. Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie, w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji stronie albo w terminie 14 dni od dnia, w którym zawiadomienie o jej wydaniu w drodze obwieszczenia uważa się za dokonane, zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1199).
3. Odwołanie od decyzji powinno zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.
4. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję, tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Załącznik do decyzji:

1. Charakterystyka przedsięwzięcia

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Rzeszowie**

(-)

Sławomir Serafin

(podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym)

Otrzymują:

1. Pani Dagmara Sławińska-Nosek – Pełnomocnik Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A., ul. Warszawska 165, 05—520 Konstancin-Jeziorna, adres do korespondencji: PSE S.A. Centrala Inwestycyjna, Wydział Spraw Środowiskowych, ul. Jordana 25, 40-043 Katowice
2. Strony postępowania za pośrednictwem tablicy ogłoszeń i BIP RDOŚ w Rzeszowie
3. Wójt Gminy Jarosław, w związku z art. 74 ust. 3aa ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
4. Wójt Gminy Wiązownica, w związku z art. 74 ust. 3aa ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Do wiadomości:

1. Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny
2. Dyrektor Zarządu Zlewni w Przemyśle
3. Minister właściwy do spraw Transportu, zgodnie z art. 14 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych
4. WOOS; aa

WOOS.420.3.3.2024.NH.45

Rzeszów, dnia 29 maja 2025 r.

**Charakterystyka przedsięwzięcia pn.: „Budowa stacji 400/110 kV
Jarosław (Systemowa) z wprowadzeniem linii Rzeszów – Chmielnicka
przełączonej na napięcie 400 kV”**

Przedmiotowe przedsięwzięcie polegało będzie na budowie stacji elektroenergetycznej 400/110 kV Jarosław (Systemowa) (dalej: SE JRS) wraz z wprowadzeniem linii Rzeszów – Chmielnicka przełączonej na napięcie 400 kV oraz budowie linii 400 kV służącej do przyłączenia do systemu przesyłowego elektroenergetycznego podmiotów przyłączanych (dalej: most szynowy).

W zakresie realizacji przedmiotowego zadania inwestycyjnego, planuje się budowę wprowadzeń liniowych 400 kV od istniejącego słupa nr 203 linii 400 kV Rzeszów - Chmielnicka do SE Jarosław (Systemowa). Istniejąca relacja linii 400 kV Rzeszów-Chmielnicka zostanie rozłączona na wysokości słupa nr 203 i połączona z planowanym połączeniem liniowym 400 kV, tworząc nowe relacje linii 400 kV:

1. Rzeszów – Jarosław (Systemowa) – w skrócie RZE-JRS,
2. Jarosław (Systemowa) – Chmielnicka w skrócie JRS-UKHME (obecnie CHA).

Zakres prac budowlano-montażowych obejmował będzie m.in.:

- budowę tymczasowych dróg dojazdowych i placów manewrowych niezbędnych do budowy linii,
- wycinkę drzew i krzewów,
- budowę fundamentów pod słupy wraz z zabezpieczeniem antykorozyjnym,
- wykonanie uziemień słupów,
- dostawę i montaż słupów,
- dostawę i montaż izolacji, osprzętu i przewodów oraz wykonanie naciągów przewodów fazowych,
- dostawę i montaż przewodów odgromowych,
- zabezpieczenie antykorozyjne słupów,
- wykonanie oznakowania linii,
- budowę rozdzielni 400 kV oraz 110 kV,
- budowę budynków stacyjnych,
- przebudowę istniejącego systemu melioracji rolniczej oraz budowę rowu opaskowego,
- budowę stanowisk autotransformatorowych i dławika,
- budowę niezbędnej infrastruktury stacyjnej, jak drogi technologiczne, instalacje sanitarne, instalacje elektryczne, ogrodzenia, wjazdy z drogi gminnej,
- wprowadzenie linii 400 kV do SE JRS,
- budowę mostu szynowego służącego do przyłączenia nowych podmiotów wytwórczych do SE JRS.

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Rzeszowie**

(-)

Sławomir Serafin

(podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym)